

[Øllgaard.]

der vil ligne fornuftigt og forstandigt, og de Skatteydere, der vil opfylde deres Pligt som Skatteydere. Vi maa basere vort Skatteligningsvæsen paa denne Grundbetragtning. Den vil vi meget nødig have forstyrret, hverken paa den ene eller den anden Maade, og derfor maa vi ogsaa i Administrationen af Skattelovene bygge paa denne Betragtning. Men jeg synes — jeg kan ikke lade være med at sige det her —, at der er en Tendens ude hos de skattelignende Myndigheder i Retning af, at nu har Rigsdagen vedtaget en saa voldsom skarp Lov om Ligningsregler, og nu skal Skattevæsenet rigtig til at optræde over for Befolkningen. Der er ligesom en Tendens til at komme i Konflikt med Befolkningen, ogsaa den Del af Befolkningen, som gerne vil opfylde sin Skattepligt, og det vil jeg advare imod. Skattevæsenet og Administrationen maa gøre sig klart, at hvis de kommer i Modsætningsforhold til den Del af Befolkningen, der virkelig vil opfylde sin Skattepligt, saa vil de komme ud for meget store Vanskeligheder, saa vil de ødelægge noget af meget stor Værdi, som vi har bygget op i vort Skattevæsen i Danmark. Skattemyndighederne maa ikke opfatte det saadan, at nu skal de være Skalpøjægere og Skarprettene i stor Stil over for Befolkningen. Det er en fuldkommen Misforstaaelse. Skattemyndighederne vil vanskeligt kunne røgte deres Opgaver, hvis de ikke holder sig paa Linie med den virkelig ansvarsbevidste Del af den danske Befolkning, som er Skatteydere. Det er det, de skal bygge paa, ogsaa i Tiden, der kommer.

Der kunde foruden de Ting, der er nævnt i dette lille Lovforslag, godt være Anledning til at tage visse andre Ting op i Forbindelse med Ligningen, hele Spørgsmaalet om Fristen for Indlevering af Skemaerne og ogsaa andre Ting, ud fra de Erfaringer, vi nu har gjort; men jeg har ikke noget imod, tværtimod, jeg synes det er fornuftigt, at vi nedsætter et Udvalg, som arbejder meget hurtigt, og det er vi villige til at være med til. Som sagt, vi skal ikke hænge os i Formaliteter med Hensyn til, paa hvad Maade det sker. Jeg kan godt sige, at jeg ser helst, om der kunde findes en Ordning administrativt, saa Administrationen virkelig udviser den Fornuft, som den højtærede Finansminister nylig talte om. Hele Forudsætningen for de strenge Bestemmelser, vi har gennemført, er netop, at de bruges med sund Fornuft, at man bærer sig praktisk og forstandigt ad, og at man stadig

bygger paa det Grundlag, som jeg nogle Gange har nævnt, nemlig Kontakten, Tilidsforholdet mellem de skattelignende Myndigheder og den Del af Befolkningen, som deler den Betragtning, vi jo alle har her i Rigsdagen.

Jørgen Jørgensen: Jeg synes, det er meget formaalstjenligt, at det Spørgsmaal, som her er rejst af de Konservative, bliver drøftet; jeg tror, det er nyttigt, at Det konservative Folkeparti har givet en Anledning til, at det kan blive drøftet her i Rigsdagen.

Det vilde ikke være stemmende med det Synspunkt, som var Rigsdagens, da Loven blev vedtaget, hvis Administrationen vilde benytte de Beføjelser, som findes i Loven, til at administrere Straffebestemmelserne saa rigoristisk, som der her kunde være Tale om. Naar Rigsdagen er gaaet med til disse meget skrappe Straffebestemmelser over for Borgere, der vil unddrage sig deres Forpligtelser mod det samlede Samfund ved ikke at opgive rigtigt, er det netop for at ramme de Mennesker, der virkelig tilsigter at unddrage sig deres Forpligtelser over for Samfundet. Men det har ikke været Hensigten, at disse strenge Straffebestemmelser skulde anvendes over for tilfældige Forhold, som f. Eks. at en Skatteyder kommer et Par Dage for sent med sin Selvangivelse. Det kan yderligere anføres, at Skatteskemaerne i Aar kom meget sent ud, saa der ikke var særlig lang Tid til at faa Selvangivelsen gjort færdig.

Jeg tror, det er af meget stor Betydning, at Skattemyndighederne bevarer den Tillid i Befolkningen, som de normalt har, og som bygger paa, at Myndighederne vil søge ikke at volde større Besvær for Skatteyderne end nødvendigt, at man ikke paa Forhaand vil betragte enhver Skatteyder som en Forbryder, der vil søge at unddrage sig sine samfundsmæssige Forpligtelser, men at man vil vise den Forstaaelse, som bør vises over for Befolkningen af den overordnede Myndighed, som Ligningsmyndighederne er.

Hvis de Forhold, der her har været draget frem, kan ændres ved, at man understøtter, hvad der har været Rigsdagens Mening med de Beføjelser, som Skattemyndighederne har faaet, har jeg ikke noget at indvende imod, at det sker, og jeg tror, at man meget hurtigt vil kunne komme til Enighed om at finde en Fremgangsmaade, hvorved man tilkendegiver, hvad der har været Rigsdagens Hensigt, da Lovforslaget i sin Tid blev gennemført. Jeg kan tilsige